

Men i regeringen tror vi ikke på, at et velmenende, altomfattende offentligt tilbud altid er den bedste løsning. Vi skal tværtimod opfordre kommunerne til også at tænke i andre baner og inddrage frivillige organisationer eller pårørende og bekendte mere, ikke mindst når problemerne er ensomhed eller manglende netværk. Vi skal også holde fast i, at de ældre selv skal have indflydelse på, hvor hjælpen skal komme fra, og hvordan indsatsen skal tilrettelægges.

Det bringer mig så frem til de andre ulemper, jeg kan se, ved et centralt krav om, at al hjælpen skal leveres af tværgående team. For det første vil det være et markant brud med det kommunale selvstyre, hvis vi går ind og lovgiver om, hvordan indsatsen skal tilrettelægges ude i kommunerne. For det andet vil det i praksis betyde, at der kun kan være én leverandør på området, og at den leverandør skal være offentlig. Det hverken kan eller vil regeringen støtte.

Alt i alt finder regeringen ikke, at forslaget bringer nye, brugbare tanker frem, der kan begrunde initiativet fra regeringens side eller lovændringer på området, og derfor kan vi ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg glæder mig over, at ministeren trods alt indledte med at sige, at der var mange gode tanker og ideer, men undrer mig selvfølgelig lidt over, at ministeren ikke kunne finde noget nyt. Udviklingsmålene er vel nyt. Det at indføre sociale kriterier for visitering er vel nyt. Men det lyder lidt, som om der kunne have været brug for, at jeg havde vedlagt en læsevejledning, især når ministeren kan nå frem til, at det her skulle være specielt formynderisk.

Vi kunne jo sidde og pinde i teksten osv., men det, som jeg synes er interessant, er, at Folketinget i 2001 og 2002 havde en række høringer om demokrati og velfærd i det aldrende samfund, hvor vi fra et fremtidspanel fik en lang række betragtninger dels om ældres udvikling i dag, dels om initiativer man kunne tage.

En af konklusionerne er netop behovet for at se på det hele menneske, og at man ikke blot skal støtte den ældre i en afvikling, men faktisk godt kan støtte den ældre i en udvikling af livet. Derfor vil jeg spørge ministeren, hvilke initiativer regeringen har taget på baggrund af det arbejde, der faktisk er blevet lavet i forbindelse med ændringer i gruppen af ældre.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er fuldstændig enig i grundlaget, altså hele fundamentet i beslutningsforslaget, nemlig at man skal se på den ældres ressourcer i stedet for at tage udgangspunkt i det, man ikke kan. Man bliver selvfølgelig nødt til til en vis grad, når man visiterer, at finde ud af, hvor behovet ligger, men det er forkert, at man ikke i dag også medtager sociale kriterier, når man tildeler hjælp til de ældre. Det står der direkte i serviceloven at man skal gøre.

Men med hensyn til at tage højde for, at det er en ny gruppe ældre, vi står over for, har vi jo fra Socialministeriets side afsat og brugt 20 mio. kr. til ældretræning for at prøve at se, hvordan man kan udvikle nye metoder. Det er også noget af det, man beskæftiger sig med i beslutningsforslaget, så man kan holde sig selvhjulpne længere tid, og vi har nogle utrolig gode resultater. Det er Syddansk Universitet, der har stået for det forskningsarbejde, og nu skal det spredes ud til kommunerne, så de forhåbentlig kan bruge det.

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ministeren har ofte i forbindelse med nogle af de problemstillinger, der er blevet rejst i pressen og af nogle af de brugere, der er af hjemmeplejen, henvist til, at det hele drejer sig om værdibaseret ledelse. Det kan der jo være noget om, men set med mine øjne kan den værdibaserede ledelse også startes herindefra.

En måde at ændre synet på ældrepolitikken og hjemmeplejen på kunne netop være at indføre disse udviklingsmål, sådan at vi gik fra at have fokus på støtten i afviklingen af livet til at få fokus over på støtten til udvikling af livet.

Jeg synes netop, det er en utrolig optimistisk konklusion, man får, når man læser det arbejde, der er lavet i projektet om det aldrende samfund, at vi kan nå så utrolig meget, hvis vi ændrer vores syn på det at blive gammel, at det ikke bare er lukt ned ad en sliske, men faktisk er et spørgsmål om at støtte en positiv udvikling. Der kunne vi gå forrest ved at sige, at udviklingsmål netop sætter fokus på udvikling og sætter det op som værende hovedsigtet med hjemmeplejen.